

Stížnosti v této souvislosti odkazují také na podrobné důvody usnesení obec. zastupitelstva z 5. března 1932, jímž odvolání z platebních rozkazů byla zamítnuta, aniž však opisy tohoto usnesení připojují a aniž z řady důvodů v usneseních uvedených označují ony, které uplatňují nyní jako námitky. Než takto formulující své námitky neoznačují přesně stížních bodů, jak to vyžaduje § 18 zák. o ss, pročež je bylo v těchto částech odmítnouti pro nepřípustnost (srov. Boh. A CLXI/23).

Formální důvod, o nějž žal. úřad nař. rozhodnutí opřel, stížnostmi ani otřesen ani vyvrácen nebyl. K podepření nař. rozhodnutí stačil, a nebylo proto třeba v rámci dalších stížních námitek zkoumati, zda zákonu odpovídá i důvod druhý, důvod věcný.

Č. 12.255.

Zdravotnictví. — Část všeobecná: I. * Ustanovení § 93 nařízení býv. uh. ministra zemědělství z 27. června 1908 č. 54.300 o prohlídce masa, vydaného k provedení zák. čl. VII:1888 o úpravě veterinářství, je platným právním předpisem. — II. K vydání opatření, jehož účelem jest uvést jatky a prodejny masa v soulad s předpisy nařízení býv. uh. ministra zemědělství z 27. června 1908 č. 54.300, je příslušný v I. stolici v městech s regulovaným magistrátem městský notářský úřad. — III. Politické úřady nejsou oprávněny opíratí zákazy ve věcech veterinární policie o čl. 2 a 3 zákona č. 125/1927 Sb. (řešeno jen pro Slovensko).

(Nález z 10. ledna 1936 č. 10.004/36.)

V ě c: Jan R. v Nové Vsi proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 15. dubna 1933 o zákazu výseku masa.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem městského notářského úřadu v Košicích z 2. února 1932 bylo st-li na základě odst. 3 čl. 1, resp. odst. 1 čl. 3 zákona č. 125/1927 ve smyslu § 67 nař. č. 8/1928 zakázáno sekati a prodávati maso v Košicích na ulicích v šiatroch, dokud si neopatří hygienickou místnost odpovídající platným předpisům.

Dalším výměrem z 24. února 1932 zamítl městský notářský úřad odpor st-lův proti výměru z 2. února 1932, při čemž k obraně st-lově, obsažené v odporu, uvedl v důvodech v podstatě toto:

St-li se neodnímá živnostenský list, nýbrž upravuje se jen, aby pro prodej masa opatřil si vhodnou místnost. Takovou místností není šiator, ježto maso je v něm vystaveno prachu a nečistotě, což odporuje § 93 nař. č. 54.300/1908, podle něhož stěny a podlaha prodejny masa mají býti zhotoveny z neprosakujícího materiálu a maso nesmí býti vystaveno prachu a nečistotě. Povoláním městského notářského úřadu jakožto prvostupňové vrchnosti k sekání masa v šiatroch nemohl se st-l vykáhati. St-li nebyl výměr vydán jen na podkladě potrestání jeho pro nedodržování předpisů o prodeji masa, jak vysvítá z toho, co bylo dříve uvedeno.

Rozhodnutím zem. úřadu v Bratislavě bylo odvolání st-lovo podané proti výměru městského notářského úřadu v Košicích zamítnuto a výměr byl potvrzen z důvodů v něm uvedených. Zem. úřad při tom vyslovil, že výměr má podklad v nař. býv. uh. min. zemědělství č. 54.300/1908, podotkl vzhledem k obsahu odvolání st-lova, že na opatření městského notářského úřadu nemá vlivu okolnost, že st-l byl v r. 1930 potrestán, a poznamenal konečně, že v potvrzeném výměru měl býti správně citován zákon č. 125/1927 (místo č. 135/1927), kterážto chyba nemohla býti uznána jako směrodatná pro platnost napadeného výměru.

Uvedené rozhodnutí zem. úřadu v Bratislavě je bráno v odpor stížností podanou k tomuto soudu. — — —

Neopodstatněna jest výtká stížnosti, že cirkulární nař. býv. uh. ministra zemědělství z 27. června 1908 č. 54.300 F. M., o něž se žal. úřad opřel, bylo zrušeno československými zákony. Z vývodů stížnosti vyplývá, že st-l pokládá cit. nař. za zrušené zejména zákonem živnostenským č. 259/1924 Sb. Než podle § 253 odst. 3 cit. zák. dnem účinnosti jeho pozbyla platnosti nařízení vydaná na základě zák. čl. XVII:1884, kdežto nař. č. 54.300/1908 bylo vydáno k provedení zák. čl. VII:1888. Soud nenalezl pak, uvažuje o platnosti cit. nař., které bylo publikováno v Budapešti Közlöny č. 161 ze dne 16. července 1908, i z úřední povinnosti, ani že by jiným zákonem bylo své platnosti zbaveno.

St-l ostatně ve dvou dalších námitkách staví se sám na půdu nař. č. 54.300/1908 a dovozuje jednak, že v nař. není podkladu pro zákaz výseku a prodeje masa v šiatroch, jednak popírá kompetenci městského notářského úřadu k zákroku podle cit. nař., maje za to, že podle § 22 zák. čl. XXII:1886 náležela věc do působnosti města Košic. V prvním směru přehlíží však st-l, že žal. úřad shledal zákonnou oporu pro výměr I. stolice v § 93 nař. č. 54.300/1908, jehož odst. 1 věta první ustanovuje, že stěny a podlaha jatek a prodejen masa musí býti zhotoveny z neprosakujícího materiálu, který se dá lehko umývati, a podle jehož odst. 4 nesmí býti maso vystaveno prachu a nečistotě. Že by toto stanovisko žal. úřadu bylo nezákonné nebo spočívalo na vadném zjištění skutkového stavu, stížnost nijak nenamítá. Pokud však stížnost popírá, že by mohl býti vydán zákaz k provozu živnosti na podkladě nař. č. 54.300/1908, bude k této námitce přihlédnuto v závěru tohoto nálezu. V otázce kompetence městského notářského úřadu k vydání opatření, jež žal. úřadem bylo potvrzeno, sluší uvážiti, že podle § 93 odst. 1 věty druhé nařízení č. 54.300/1908 jsou příslušné k vydání opatření, jehož účelem jest uvéstí jatky a prodejny masa v soulad s tím, co nař. předpisuje, v první instanci úřady, uvedené v § 125 zák. čl. VII:1888. V městech s regulovaným magistrátem příslušela tato kompetence měšťanostovi nebo jeho zástupci magistrátem určenému. Avšak příslušnost, která na Slovensku náležela podle uvedených zákonů, nařízení a městských statutů v městech s regulovaným magistrátem měšťanostovi, přešla podle § 1 zák. č. 233/1920 a § 10 zák. č. 243/1922 na městský notářský úřad. Byl tedy městský notářský úřad v Košicích věcně k vydání výměru podle nař. č. 54.300/1908 kompetentní. Ustanovení § 22 zák. čl. XXII:1886 nelze se dovolávat pro otázku kompetenční, ježto v citovaném předpisu jest upravena otázka, které záležitosti náležejí do správy měst s regulovaným ma-

gistrátem, nikoli však otázka, kterým orgánům přísluší jednotlivé úkony správy vykonávat. Je tedy i shora zmíněná námitka bezdůvodná.

Zbývá konečně námitka, že politické úřady nebyly oprávněny zákaz výseku a prodeje masa vydati na základě zákona č. 125/1927 Sb., ježto podle čl. 3 cit. zák. jsou politické úřady povolány zakročovati pouze v případech uvedených v čl. 2 zák. Předpokladem tohoto zákonného ustanovení pak je, že k zakročení není povolán jiný úřad. To však právě dopadá na případ st-lův, neboť šlo tu o otázky živnostenské, resp. tržní policie. St-l nevzněl sice obdobné námitky v odvolání, avšak vzhledem k tomu, že — jak je patrné ze stížnosti i z nař. rozhodnutí — výměr první stolice obsahoval nesprávně citaci zákona č. 135/1927 na místo č. 125/1927 Sb., nelze označiti námitku brojící teprve v soudní stížnosti proti použitelnosti zák. č. 125/1927 za nepřipustnou. Po věcné stránce musel pak soud stížnost v tomto bodě uznati důvodnou. Z článků 1, 2 a 3 zák. č. 125/1927 plyne, že politické úřady, podřízené min. vnitra, jsou oprávněny vydávati zákazy podle čl. 3 k účelům uvedeným v čl. 2 toliko v těch záležitostech, jichž správa spadá do kompetence min. vnitra, nikoli však v těch záležitostech, které spravují úřady jiné, tedy i jiná ministerstva. Oprávnění politického úřadu podle čl. 3 má tedy povahu subsidiární a ustupuje v těch případech, kdy je pozitivním předpisem nebo povahou věci založena kompetence jiného úřadu nežli politického, podřízeného min. vnitra (srov. Boh. A 9738/32, 10.347/33). V daném případě šlo o zákaz opřený o nař. č. 54.300/1908, vydané býv. uh. min. zemědělství v jeho kompetenci pečovati o záležitosti veterinární. Vydávaly tedy politické úřady svůj zákaz, jakožto úřady podřízené min. zemědělství a nikoli min. vnitra. Ale pak neprávem opřely svůj zákaz o čl. 2 a 3 zák. č. 125/1927, neboť s hlediska těchto ustanovení nebyly k vydání příslušného zákazu oprávněny. Právní základ k vydání zákazu nelze pak — jak stížnost arci v jiné souvislosti vytýká — spatřovati ani v nař. č. 54.300/1908, které zmocňuje příslušné úřady pouze k tomu, aby vydávaly příkazy na přetvoření jatek a prodejen masa v takové, jež předpisům nař. by vyhovovaly. Příkazy takové bylo by zajisté možno i exekuční cestou vymáhati, avšak možnost je vydávati nezahrnuje v sobě ještě možnost zákazů, maso v nevhodných místnostech vysekávati a prodávati.

Slušelo proto nař. rozhodnutí, jež nemá zákonného podkladu, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.256.

Církevní věci: I. I soukromoprávní úmluvou vzniklý patronát je poměrem práva veřejného. — II. Z okolností, že kostel se stal následkem sešlosti stavby nepoužitelným, nelze dovozovati, že zanikl patronátní poměr.

(Nález z 11. ledna 1936 č. 20.518/35.)

Věc: Eugen S. v Šimonovanech proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 20. května 1933 o patronátních břemenech.